

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกปัจจุบันพบว่าประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าต่างพยายามที่จะแข่งขันและพัฒนาวิชาการให้ทันสมัยและมีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติของการกีฬา ซึ่งประเทศต่างๆ พยายามที่จะพัฒนาการกีฬาของตน ให้มีความก้าวหน้าไปสู่ความเป็นเลิศ โดยมีการนำเอาศาสตร์ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาสาขาต่างๆ เข้ามาช่วยในการพัฒนา การกีฬา ซึ่ง ได้แก่ ชีวกลศาสตร์การกีฬา สรีรวิทยาการกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา โภชนาการการกีฬา และจิตวิทยาการกีฬา เป็นต้น ซึ่งการพัฒนาการกีฬาในทุกๆ ระดับ ไม่ว่าจะเป็นกีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อการแข่งขัน และที่สำคัญคือ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ดังนั้นจึงได้มีการนำเอาหลักการและวิธีการของศาสตร์ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามา

ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น จิตวิทยาการกีฬา เป็นสาขาหนึ่งของวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มีลักษณะเป็นศาสตร์ประยุกต์ระหว่างจิตวิทยากับวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือพลศึกษาเป็นวิทยาการแขนงหนึ่งที่มีผู้สนใจศึกษาค้นคว้าและนำไปใช้ในวงการกีฬาและในสถาบันการศึกษาอย่างแพร่หลาย ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านกีฬาและการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จึงนับได้ว่า จิตวิทยาการกีฬาเป็นวิทยาการใหม่ที่มีบทบาทสำคัญมากในปัจจุบัน ในสถานการณ์ของการแข่งขันกีฬาในระดับสูงจะมีการนำหลักจิตวิทยาการกีฬาเข้ามาใช้มากขึ้น เพราะการแสดงความสามารถของนักกีฬาทั้งในขณะฝึกซ้อมหรือแข่งขันนั้น จะมีองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญ 3 ประการ คือ ทัศนคติ ได้แก่ ทักษะ สมรรถภาพทางกาย และสมรรถภาพทางจิตใจของนักกีฬา (สมบัติ กาญจนกิจและสมหญิง จันทรุไทย, 2541)

แบดมินตัน (Badminton) เป็นกีฬาที่ได้รับการวิจารณ์เป็นอย่างมากเพราะไม่มีหลักฐานที่แน่ชัดถึงที่มาของกีฬาประเภทนี้ คงมีแต่หลักฐานบางอย่างที่ทำให้ทราบว่ากีฬาแบดมินตันมีเล่นกันในยุโรป โดยเฉพาะในประเทศอังกฤษตอนปลายศตวรรษที่ 17 และจากสภาพได้ยืนยันว่ากีฬาแบดมินตันเล่นกันอย่างแพร่หลายในพระราชวังของราชสำนักต่างๆ ในทวีปยุโรป แม้ว่าจะเรียกกันภายใต้ชื่ออื่นก็ตาม(www.tlcthai.com) การออกกำลังกายและเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิต เพราะการเล่นกีฬาทำให้ได้รับความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน และรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และมีความมั่นใจในตัวเองและรู้จักการระมัดระวังในการออกกำลังกาย

จากการสังเกตถึงพฤติกรรมในการเรียนที่มีผลของการทดสอบทักษะการตีลูกเสิร์ฟที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นปัญหาในการเรียนและการใช้ในการแข่งขันในคาบเรียน เพราะการเสิร์ฟลูกเป็นการเริ่มต้นเล่นในการตีลูกครั้งแรก ก่อนจะใช้ทักษะต่างๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญ งานวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกพื้นฐานการการเสิร์ฟลูกแบดมินตันด้วยการตีลูกหน้ามือและการตีลูกหลังมือ ที่ถูกต้องและฝึกทักษะต่างๆ ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านทักษะการเสิร์ฟลูกแบดมินตันของนักศึกษาชั้นปีที่ 4

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีพัฒนาการทางด้านทักษะการเสิร์ฟที่ดีขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. สถานที่ในการวิจัย คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปี พ.ศ.2554
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากร (Population) นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
3. ตัวแปรในการวิจัย
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาพลศึกษาและการจัดการกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 - 3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ รูปแบบการทดสอบทักษะการเสิร์ฟลูกแบดมินตัน

คำจำกัดความของการวิจัย

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาพลศึกษาและการจัดการกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
2. การเสิร์ฟลูกแบดมินตัน หมายถึง การส่งหรือการเสิร์ฟ เป็นทักษะพื้นฐานในการเริ่มต้นเล่นแบดมินตันเป็นครั้งแรก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบทดสอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในรายวิชาแบดมินตัน หรือเพื่อพัฒนาทักษะด้านกีฬาแบดมินตันและผู้เล่นในด้านกีฬาและสุขภาพ ไว้ทำการศึกษาต่อไป